

Naar der nu er rejst Spørgsmaal om i de forskellige Landes Statsborgerlovgivning fuldtud at gennemføre Princippet om Kvindens Selvstændighed i Statsborgerforhold — hvilket bl. a. vilde medføre, at dansk Kvinde ubetinget bevarer dansk Indfødsret uanset Indgaaelse af Ægteskab med fremmed Statsborger, og at fremmed Kvindes Indgaaelse af Ægteskab med dansk Mand ikke bevirker, at hun bliver dansk Statsborger — vil der ikke for Tiden kunne tages definitiv Stilling til Spørgsmaalet, men dets videre Udvikling vil blive fulgt med Opmærksomhed, i hvilken Henseende det bemærkes, at de betydende danske Kvindeforeninger alle staar paa den fulde Ligestillings Grund.

Med Hensyn til den danske Regerings Syn paa de Spørgsmaalet vedrørende Bestemmelser i Haag-Konventionen, bemærkes følgende:

Saa vel det forinden Konferencen nedsatte sagkyndige Udvalg som Kodifikationskonferencens forberedende Kommission har paa Grundlag af Udtalelser indhentet fra de interesserede Regeringer undersøgt og nøje overvejet i hvilket Omfang Konventionsbestemmelser paa det paagældende Omraade maatte anses for gennemførlige i den Forstand, at de kunde paaregne almindelig Tilslutning fra et større Antal Stater, ligesom Spørgsmaalet paa Konferencen blev gjort til Genstand for en indgaaende Diskussion. De af Konferencen vedtagne Bestemmelser kan — saaledes som det ogsaa fremgaar af Konferencens Akter — følgelig ikke betragtes som et Udtryk for det efter Konferencens Mening ønskelige, men som et Udtryk for det for Tiden opnaaelige.

Det maa endvidere erkendes, at Konventionens Art. 8—10 betyder en meget væsentlig Forbedring af Kvindens Stilling. Disse Bestemmelser svarer iøvrigt til nugældende dansk Lov.

Det er en Misforstaaelse i Konventionens Bestemmelser at se en Fornægtelse af Princippet om Kvindens statsborgerlige Ligestilling med Manden; overfor Udtalelser, der maatte hvile paa en saadan Misforstaaelse, skal Opmærksomheden henledes paa Slutaktens Henstilling til Staterne om at undersøge Mulighederne for i deres Lovgivning at indføre Princippet om Kønnenes Ligestilling i Nationalitetsforhold.

Gennemførelsen af de vedtagne Konventionsbestemmelser vil ganske vist nødvendiggøre Ændringer i visse Landes Indfødsretslovgivning, men en Konvention, som fuldt ud gennemfører Ligestillingen, vil i Virkeligheden forudsætte en Uniformering af Landenes Lovgivning paa dette Omraade og for en Række Staters Vedkommende betyde en Overgang til helt nye Principer.

Naar henses til de i Anledning af Kodifikationskonferencen indhøstede Erfaringer, tør det antages, at en saadan Uniformering — i hvert Fald for Tiden — vil frembyde overordentlig store Vanskeligheder, og den danske Regering maa derfor, i Overensstemmelse med Slutaktens Henstilling Nr. I, mene, at det vel er ønskeligt, at Bestræbelserne for Opnaaelse af en videregaaende international Ordning af disse Forhold fortsættes, men at dette ikke bør ske paa Bekostning af de allerede opnaaede, praktisk betydningsfulde Resultater.